

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevart: p/f sosialurin

Fyrirskotsstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

»Tær hava vit brúk fyri«

oddagrein

HJÁ FLESTU skúlafólkum í Føroyum man seinasti skúladagur á hesum sinni vera av, soleiðis, at skúla-troyttur ungdomur kann fara í eina væluppiborna summarfrí. Vit hava enn einaferð fingið eitt stórt lið av studentum, HF-arum, lærarum o.s.fr. sum hava alla orsök at fegnast um prógvíð tey standa við í hondini.

EIN PARTUR av okkara nýtbúnu ungdomskum hava ætlanir um framhaldandi lesnað. Annar partur hevur fingið starv í tráð við út-búgvingina og aftur ein annar partur ivast í hvat nú er til at taka. Eitt er givið: tað verður ikki pláss fyri øllum í arbeiði í Føroyum.

HETTA SEINASTA er ikki nakað serføroyskt fyrbrigdi. Men hóast tað als eingin uggi. Arbeiðsloysi — serliga millum ungfolk — er sum kunnugt vordið alt størri hesi seinastu árin og eru als eingi tekin um nakra vend — í hvussu er ikki til tað betra.

VIT IVAST ikki í, at ein heilt stórus partur av ungfolki okkara sum fer

úr 9. ella 10. flokki heldur fram í hægri skúla tí tey stutt sagt ikki vita sær nøkur livandi ráð hvat tey skulu taka sær til. Samfelagið hevur ikki brúk fyri teimum — tykist tað. At ungfolk halda fram í hægri skúla er einki ringt í sær sjálvum. Tað er avgjørt gagnligt bæði fyri tey sjálvi og samfelagið, men at stórus partur av ungfolki ikki hevur annað val til arbeiðs-loysi enn hægri skúla er ikki gagnligt.

HER SVÍKUR samfelagið. Og tað í stóran mun. Eitt samfelag sum ikki hevur brúk fyri teimum ungu er eitt sjúkt samfelag — og henda sjúkan gerst alt álvarsligari longri tíð gongur at einki vinnuskapandi verður gjørt til frama fyri at fáa tey ungu í arbeiði. Sum vituligt er eigur landsstýrið at ganga á odda (hesum landsstýrinum kunnu vit tó ikki vænta okkum nakað av) harnæst kommunur, fakfeløg og einstaklingar. Men fyrst av øllum at viðganga hendan skeivleikan og síðani at finna fram til vinnuskapandi loysnir, soleiðis at vit einaferð aftur kunnu siga við tey, sum koma úr skúlanum — um so skúlin eitur studenta, HF, lærara-ella vanligi fólkaskúlin. »Tær hava vit brúk fyri«.

pct. Klassedelingin, ulig-hederne og spændingerne i samfundet er stigende. Hele byer og egne ligger hen som industrielle ødemarker efter den borgerlige nedskæringspolitik.

Thatcher havde fortjent en tilrettevisning av vælgerne, men fik det ikke.

Farlige takter

Hvorfor? Første forklaring er, at de mange nedskæringer under de konservervite ikke har berørt det store flertal af borgerlige vælgere. Til trods for nedgangen i produktionen er realindkomsten steget for de beskæftigede, d.v.s. at hele byrden ved den økonomiske nedgang er overført til de mindrebedrivede i form af arbejdsløshed og offentlige nedskæringer.

De samme takter, som Thatcher har slået an i fire

år, slås nu også an af Schlüter-regeringen hjemme. Og det er farligt at undervurdere »appellen« i, at der nu skal spares, hvorefter det store flertal friholdes. Et selvpinneri, der ikke gør ont, appellerer lige så stærkt til danske som til engelske vælgere.

Tillidskrise

En anden forklaring er den engelske oppositions svaghed og splittelse. Navnlig den engelske arbejderbevægelse har svigtet. Ved at give friplads til alle tænkelige sekterske grupper, ved ikke at turde give sig i lag med de ubehagelige svar på den økonomiske udfordring (indkomstpolitik og industriel modernisering) og ved stædigt at fastholde organisatoriske mønstre, tiden forlængst

er løbet fra, fremkaldte Labour den tillidskrise i forhold til befolkningen, der blev valgets hovedtema i stedet for Thatcher's reaktionære politik. Endelig viser dansken af et nyt »socialdemokrati«, at splittelse ingen vegne fører. Den er altid og udelukkende til fordel for de konservative.

Fagbevægelsen og Socialdemokratiet i Danmark bør lære af eksemplet fra England: »Elendighedsteorien« om at folk nok skal vende tilbage til Socialdemokratiet, når de får de borgerliges kærlighed at føle, er ikke holdbar. Det, der vækker tillid og overbeviser vælgerne, er ikke blot vor berettigede kritik. Det er også vores egen styrke i sammenhold, evni til nytænkning og vilje til indflydelse.

Tjóðveldisflokkurin mótmælir byggiloyvinum hjá Nato:

Grefligt brot á byggilóg og byggisamtykt

Føroya Landsstýri
3800 Tórshavn

Tjóðveldisflokkurin mótmælir harðliga avgerð landsstýrisins um at veita »Flyvestation Thorshavn« loyvi til umbygging og endurnýgging av hernaðarstöðin í Mjørkadali og í samband við hesa umbygging og endurnýgging eisini loyvi til at byggja barakkir, smb. skriv landsstýrisins til Tórshavnar Býráð 15. juni 1983. Henda avgerð landsstýrisins er grefligt brot bæði á galdandi byggilóg og byggisamtykt Tórshavnar kommunu og grefligt brot á lótingssamtykt frá 19. august 1970.

Flyvestation Thorshavn hevur sambært byggilóg og byggisamtykt onga sum helst heimild til hesar ætlaðu umbyggingar og endurnýggingar av hernaðarstöðini ella til nakra barakkbygging í samband við tær.

Haraftrat stríðir avgerð landsstýrisins um at veita loyvi til hesar hernaðarbyggingar beinleiðis móti lótingssamtykt frá 19. august 1971, ið sigur, at tað er lótingsins stóða, at Føroyar verða hildnaruttanfyri ósemjur landanna millum og hermálsligar samgongur, og at lótingið mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sornfellis- og Eiðisstöðini og noktar fyri, at stríðsútgerð erður geymd á føroyskum land-ella sjóøki.

Tjóðveldisflokkurin roknar við, at landsstýrið tekur hetta mótmæli til eftirtektar, og at tað afturkallar tey loyvi, sum givin vóru í skrivi landsstýrisins hin 15. juni 1983.

Tórshavn, hin 21. juni 1983

Fyri aðalstjórn tjóðveldisflokksins
Herger Nielsen
form.

Fyri tingmanning tjóðveldisflokksins
Erlendur Patursson
form.

Tann enska sjúkan

Sosialurin letur prenta eina politiska viðmerking hjá fyrrverandi danska arbeiðsmálaráðharranum, Svend Auken, um vánaligu búskaparligu stöðuna í Bretlandi við vaksandi arbeiðsloysi og vaksandi kappingarfori. Hóast Margaret Thatcher hevur koyrt Bretland í sækna, sum Auken skrivur, so vann hon valið og styrkti tingmannatalið, hóast hon misti tvey prosent av atkvøðunum

Margaret Thatcher's sejr i England er blevet udråbt til »århundredets jordskred«, og rigtigt er det, at det andet Thatcher-kabinet har et større flertal i ryggen end nogen anden regering i efterkrigstiden. Dette afspejler imidlertid nok så meget det sære engelske valgsystem og oppositionens splittelse som konservativ styrke. Faktisk gik Thatcher ikki

frem i andel af stemmerne, men to procent point TILBAGE.

Alligtvel er det bemærkelsesværdigt, at en regering, der i den grad har kørt Storbritannien i sækna, kan styrke sin parlamentariske situation. På di fire år Thatcher har været premierminister, er arbejdsløsheden vokset fra godt en million arbeiðsløse til ca. tre en halv

million. Og det til trods for, at England i kraft av nord-sølien ikke er underkastet de samme ydre begrænsninger som f.eks. Danmark. Den engelske konkurrenceevne er i den samme periode blevet alvorligt forringet. Industriproduktionen er faldet med ca. 1/5, og på fire år er nationalindkomsten i England faldet med fire